

DNA-spoor als ooggetuige

ROTTERDAM — DNA-sporen kunnen naar de dader van een misdrijf leiden, ook zonder dat het profiel van de dader bekend is. Het Erasmus Medisch Centrum in Rotterdam werkt aan methodes waarmee informatie uit het DNA gehaald kan worden die een ooggetuige normaal gesproken gebruikt bij het beschrijven van een dader.

Prof. dr. Manfred Kayser heeft dat gezegd bij de aanvaarding van zijn leerstoel op de afdeling forensische moleculaire biologie. Met zijn afdeling verricht Kayser onderzoek naar genetische herkenningspunten in het DNA. Treft de politie op de plek van een misdrijf DNA van een dader aan, dan willen de onderzoekers uitvinden of dat DNA hoort bij iemand die pakweg rood haar heeft of een Aziatisch uiterlijk.

De afgelopen jaren is het gebruik van DNA een belangrijke vorm van bewijs geworden bij het veroordelen van verdachten van misdrijven of bij het vrijspreken

van verdachten die onschuldig blijken te zijn. Wanneer er echter nog geen verdachte is, kan de huidige vorm van DNA-identificatie geen bijdrage leveren aan het opsporen van mogelijke daders.

Met de beschikbare biologische informatie hoeft de politie in de toekomst niet meer te zoeken naar een grote onbekende, maar kan zij zich concentreren op een specifiek uiterlijk van de dader, voor zover dat uit DNA-gegevens kan worden opgemaakt. Voordeel is dat deze informatie betrouwbaarder is dan die van een ooggetuige. Die kan zich immers in uiterlijke kenmerken vergissen.

Volgens Kayser is Nederland met nieuwe wetgeving sinds 2003 het enige land ter wereld waar het gebruik van genetische herkenningspunten voor het voorspellen van het uiterlijk van een dader is toegestaan en gereguleerd. Kayser's leerstoel is mede mogelijk gemaakt door het Nederlands Forensisch Instituut. (ANP)